

Βόρεια Πιερία: Η ριβιέρα του Ολύμπου

/ [Γενικά Θέματα](#)

Από την αγκαλιά του θεϊκού βουνού στην ατελείωτη παραλία της Βόρειας Πιερίας

Είναι πράγματι γοητευτικό να βρίσκεσαι τη μια ώρα στην αγκαλιά του Ολύμπου, την επόμενη ώρα να κοιτάς από τη Ράχη το θεϊκό βουνό και τα Πιέρια, και την επόμενη ώρα να περιδιαβάξεις στην ατελείωτη παραλία της Βόρειας Πιερίας

Μυθικά τοπία και ανθρώπινα

Ακούγεται μυθικό, αλλά είναι κιόλας. Από την κορυφή των κορυφών, από το πιο ψηλό σημείο της ελληνικής γης, η ομορφιά, σαν άλογο της φυλής του Βουκεφάλα, σαν την ομίχλη που ακόμα κι αυτή την εποχή είναι παρούσα, κατεβαίνει τις συναρπαστικές πλαγιές μέσα από το φαράγγι του Ενιπέα και λούζεται στις ακτές του Θερμαϊκού.

Μετά στη Μεθώνη, όπως η παράδοση θέλει τον πατέρα των θεών και των ανθρώπων Δία, αλλά και τον Νέο Παντελεήμονα – με τσίπουρο από κούμαρα -, στη Ράχη, με θέα τους απίθανους όγκους του Ολύμπου και των Πιερίων, και αλλού. Θεϊκά πράγματα δηλαδή, όπως η θαλασσινή γεύση των μυδιών του Μακρύγιαλου ή η γήινη ευωδιά των κερασιών της Ράχης, τα αναζωογονητικά λασπόλουτρα και τα ροζ φοινικόπτερα στην Αλυκή του Κίτρους, το λίκνισμα των κύκνων στον υδροβιότοπο της Νέας Αγαθούπολης, η γειτονιά των πελαργών στην πλατεία στο

Αιγίνιο, τα ίχνη της νέας θρησκείας στην ακρόπολη της Πύδνας, εκεί που ακούστηκε το κύκνειο άσμα του μακεδονικού βασιλείου.

Τα θεϊκά πράγματα ωστόσο στην αρχαία ελληνική θρησκεία βρίσκονταν πολύ κοντά στα ανθρώπινα. Έτσι, ουσιαστικά, εξανθρώπιζαν το Σύμπαν. Η Τζάστιν Σαπίρο, ένας από τους παγκόσμιους οδοιπόρους του Travel Channel, έλεγε ότι το ταξίδι αξίζει κυρίως γι' αυτούς που γνωρίζεις. Εμείς γνωρίσαμε τον Βασίλη, την Ευαγγελία, τους Απόστολους, τον Μιχάλη, τον Στέλιο, τον Δημήτρη, είδαμε ξανά τον Τάκη, τον Βασίλη, τον Γρηγόρη, δεν μπορέσαμε να δούμε τον Λάζαρο, τον Γιώργο, τον Κώστα. Όλων όμως το μεράκι για τον τόπο τους υπάρχει μέσα σε αυτό το κομμάτι...

Στις ακτές του Θεϊκού βουνού

Στη σκιά του θρόνου του Ξένιου Διός, το ανθρώπινο «τοπίο» είναι εξίσου γοητευτικό με το φυσικό. Η σχέση μας με τη χώρα του Ολύμπου και των Πιερίων έγινε δεσμός μέσα από τις σχέσεις με τους ανθρώπους της. Αυτή τη φορά ζήσαμε τις ακτές των βουνών των θεών και των Μουσών.

Στην παραλία της Κατερίνης, καθόμαστε στην ταβέρνα «Paprika» του κοσμήματος της παραλίας, του ξενοδοχείου πέντε αστέρων «Mediterranean Village Hotel & Spa», με τους ιδιοκτήτες του, τους αρχιτέκτονες Ευαγγελία και Βασίλη Λάμπρου, οι οποίοι έχουν βάλει τη σφραγίδα τους στη φυσιογνωμία της περιοχής αλλά και έχουν σφραγίσει τα ξενοδοχεία τους με τη σφραγίδα της περιοχής.

Στον όμιλο «Mediterranean Hotels» ανήκουν επίσης άλλα δύο ξενοδοχεία στην παραλία της Κατερίνης, τα «Mediterranean Princes» και «Mediterranean Resort», και ένα στο Λιτόχωρο, το «Olympus Mediterranean». Αυτή τη διαδρομή ακολουθεί και το οδοιπορικό μας, από το ψηλότερο σημείο που μπορεί να φτάσει ο επισκέπτης με αυτοκίνητο, τα Πριόνια, στα 1.100 υψόμετρο, κατηφορίζει ως τη «Ριβιέρα» του μυθικού βουνού, στη Βόρεια Πιερία.

Εδώ λοιπόν, έχοντας μπροστά μας ένα μέτωπο 700 μέτρων αμμουδιάς, πίνουμε τσίπουρο που παράγει η οικογένεια της Ευαγγελίας και πάνω στο τραπέζι απλώνονται όλα τα καλά του Θερμαϊκού: μύδια σαγανάκι και τηγανητά, από τα εκτροφεία απέναντι στον Μακρύγιαλο και στη Μεθώνη – μια ενδιαφέρουσα ιστορία της περιοχής -, σουπιά ψητή, ζακέτες, ουρές πεσκανδρίτσας, λακέρδα, γοβιοί, αχνιστός γάβρος, μανιτάρια με λάδι άσπρης τρούφας και σκορδόψωμο, πίκλες και χταπόδι αγιορείτικο.

Ο Βασίλης Λάμπρου γοητεύεται από τη λιτότητα του Αγίου Ορους και αυτό υπάρχει μέσα στη διακριτική πολυτέλεια του ξενοδοχείου. Στις 2 Ιουνίου, ο

μοναχός Επιφάνιος φέρνει από τον Αθωνα τους θεόρατους ταβάδες του έξω από το «Pargika» και μαγειρεύει στα ξύλα ροφό με σάλτσα, σε μια βραδιά αγιορείτικης μαγειρικής και κρασιού.

Ανάμεσα στο ξενοδοχείο και στην αμμουδιά, καλόγουστα καθιστικά, καφέ και μπαρ «πλέουν» στον ατέλειωτο λαβύρινθο των τεχνητών λιμνών με τους φοίνικες και τις πολλές πισίνες με τις ξαπλώστρες και τις ομπρέλες. Σε αυτά «βλέπουν» οι δύο μεζονέτες σουίτες VIP με τις δικές τους πισίνες, οι λουξ σουίτες, τα άνετα superior δωμάτια που είναι τα βασικά του ξενοδοχείου, και τα δωμάτια.

Όλα αυτά αναπτύσσονται σε ανθρώπινες κλίμακες κατά μήκος της παραλίας, προσεγμένα στην κάθε τους λεπτομέρεια. Σε όλα τα ξενοδοχεία, στον χώρο υποδοχής, υπάρχει πάντα το «καλώς όρισες», ένα ποτό ή ένα αναψυκτικό, που το εννοούν πραγματικά μέσα σε μια λογική φιλοξενίας που διαπερνά τα καταλύματα. Αυτό φαίνεται και από τους πλούσιους μπουφέδες του πρωινού. Ο επισκέπτης μπορεί να μη γνωρίσει από κοντά τον Βασίλη και την Ευαγγελία Λάμπρου, ούτε τον Βασίλη Δήμου, αλλά σίγουρα μπορεί να αισθανθεί τους παλμούς της ανοιχτής τους καρδιάς...

Φεστιβάλ Ολύμπου: πανδαισία με μουσική, θέατρο, ζωγραφική

Δεν είναι μόνο οι εκδηλώσεις, αλλά και οι χώροι όπου γίνονται, όπως το Αρχαίο Θέατρο του Δίου, το κάστρο του Πλαταμώνα ή ο Ναός της Παναγίας Κονταριώτισσας. Το Φεστιβάλ Ολύμπου, με επικεφαλής τον Γρηγόρη Παπαχρήστο, συνεχίζει για 41η φορά να γεμίζει το καλοκαίρι ολόκληρης της περιοχής με εκδηλώσεις υψηλού επιπέδου. Το πρόγραμμα του φεστιβάλ θα ανακοινωθεί στα μέσα Ιουνίου, αλλά ήδη οι περισσότερες εκδηλώσεις έχουν «κλειδώσει». Εφέτος τιμώμενη χώρα θα είναι η Ρωσία και οι εκδηλώσεις θα ανοίξουν στις αρχές Ιουλίου με έκθεση της περίφημης Συλλογής Κωστάκη με έργα ζωγραφικής της ρωσικής πρωτοπορίας στο Κέντρο Μεσογειακών Ψηφιδωτών Δίου.

Τον Ιούλιο ξεχωρίζουν οι παραστάσεις στο Αρχαίο Θέατρο Δίου – μέσα στον εκπληκτικό αρχαιολογικό χώρο – «Αναζητώντας τον Αττίκ» και «Το μεγάλο μας τσίρκο» με το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, όπως και η συναυλία με τον Γιάννη Πάριο. Τον Αύγουστο, στο ίδιο θέατρο, θα παρουσιαστούν οι «Νεφέλες» του Αριστοφάνη με το Εθνικό Θέατρο και η Αλκηστις Πρωτοψάλτη και η Ευανθία Ρεμπούτσικα θα γεμίσουν με τις νότες τους τον ειδυλλιακό χώρο.

Το ίδιο θα κάνει και ο Ψαραντώνης με τη θεϊκή λύρα του στο κάστρο του Πλαταμώνα (10ος αιώνας) και η Χορωδία Ρωσικής Εκκλησιαστικής Μουσικής στην Παναγία Κονταριώτισσα (11ος αιώνας). Θα παρουσιαστούν και πλήθος άλλες εκδηλώσεις, και με ιστορικό και αρχαιολογικό περιεχόμενο, όπως οι αρχαιολόγοι

μιλούν για τη Βόρεια Πιερία και την Αρχαία Πύδνα ή «100 χρόνια ελεύθερη Πιερία – Μακεδονία» από το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο.

Φλαμίνγκο, λασπόλουτρα, αρχαία ερείπια και μύδια

Από τα πιο δυνατά κομμάτια του «Mediterranean Village» είναι το Spa. Γενικώς αυτή η περιοχή φημίζεται για τα αναζωογονητικά λουτρά που έχει τη δυνατότητα να προσφέρει στους επισκέπτες. Τα πιο γνωστά είναι τα αλατούχα λασπόλουτρα στην Αλυκή του Κίτρους.

Από τη βόρεια άκρη του ξενοδοχείου, ο παραλιακός δρόμος περνά από τον Κορινό (10 χλμ.) και φτάνει στο γραφικό λιμανάκι του Κίτρους (5 χλμ. μετά τον Κορινό) και στις αλυκές. Πριν από τις αλυκές υπάρχουν οι «θερμάστρες», μεγάλες δεξαμενές σκαμμένες στο χώμα με νερό διαφορετικής πυκνότητας σε αλάτι. Από τον Ιούνιο, πλήθος επισκεπτών μπαίνουν στις «θερμάστρες», κάνουν μπάνιο, αλείφονται με λάσπη και μετά πηγαίνουν στη θάλασσα και ξεπλένονται.

Αυτό το λουτρό έχει ευεργετικά αποτελέσματα σε παθήσεις των οστών, δερματικές παθήσεις, αποκατάσταση καταγμάτων κ.ά., αλλά και στην αναζωογόνηση του δέρματος και του οργανισμού. Μετά συνεχίζουν στα «τηγάνια» της τεράστιας αλυκής – που πάντοτε εντυπωσίαζε με το μέγεθός της τους παλαιούς περιηγητές, όπως τον Ιταλό Τζιοβάνι Ατζιολέλο. Τώρα εντυπωσιάζει τους νέους περιηγητές με τα κοπάδια των τριανταφυλλί φοινικόπτερων που ξεχειμωνιάζουν εδώ.

Ο δρόμος κάνει ένα γύρο το λιμανάκι και πηγαίνοντας δεξιά, τρέχει πάλι παράλληλα με την ακτογραμμή για τον Μακρύγιαλο (3 χλμ.), τον παραθαλάσσιο οικισμό, τον μοναδικό ανάμεσα σε δύο λόφους, που ο Απόστολος Λάγιος λέει ότι είναι νησί. Από τον δεύτερο λόφο, του Γκαλίτσιου, η θέα προς τον οικισμό και την προκυμιά του είναι πολύ ωραία.

Πριν, στο Παλιόκιτρος, τα ερείπια στην κορυφή της ακρόπολης της Πύδνας προβάλλονται στα νερά του Θερμαϊκού. Είναι της Βυζαντινής Επισκοπής Κίτρους, της τελευταίας φάσης της ζωής της ακρόπολης. Η Πύδνα είχε μετονομαστεί τον 6ο – 7ο αιώνα σε Κίτρος και ήταν η σπουδαιότερη πόλη της μεσαιωνικής Πιερίας.

Πάντοτε όμως ήταν σπουδαία, καθώς λέγεται ότι πιθανόν να ήταν εδώ το βασικό λιμάνι του μακεδονικού βασιλείου και εδώ δολοφονήθηκε η μητέρα του Μεγάλου Αλεξάνδρου Ολυμπιάδα, κατ' εντολή του Κάσσανδρου. Κάποιοι θέλουν τον τάφο της στην τούμπα του Μακρύγιαλου. Και σίγουρα κάπου εδώ, στη μάχη της Πύδνας, το 148, γράφτηκε ο επίλογος του μακεδονικού βασιλείου με την υποταγή του στους Ρωμαίους. Μας ξεναγεί ο υπάλληλος Θανάσης Γκιουλμετάρογλου, ο οποίος

μας φωτογραφίζει για να βάλει τη φωτογραφία μας σε μια ιδιότυπη έκθεση στο μικρό καμαράκι του.

Στον Μακρύγιαλο μας παραλαμβάνει με τη βάρκα του ο μυδοπαραγωγός και δεινός ψαράς Βασίλης Δανιηλίδης, για να μας πάει σε ένα εκτροφείο όπου εκείνη την ώρα ένα μεγάλο καΐκι έβαζε πλαστικά βαρέλια στις αρμαθιές των μυδιών για να τις κρατά ψηλά, για να είναι κοντά στην τροφή – που είναι πλούσια σε αυτά τα νερά – και στο φως του ήλιου που έχουν ανάγκη για να αναπτυχθούν. Άλλες φορές ανεβάζουν τις αρμαθιές των μυδιών για να τα πλύνουν. Γενικώς ασχολούνται συνεχώς επί έναν χρόνο, για να γίνουν από ελάχιστος γόνος μεγάλα όστρακα με πλούσια «ψίχα».

Τα μύδια είναι το βασικό στοιχείο της ζωής σε αυτές τις παραλίες.

Τα βαρέλια φαίνονται παντού. Καθώς είναι ο σπουδαιότερος πόρος των ανθρώπων – κυρίως πηγαίνουν για εξαγωγή -, έχουν διαμορφώσει μια κουλτούρα και μια παράδοση σε σχέση με αυτά. Μάλιστα το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Ιουλίου διοργανώνεται εδώ στον Μακρύγιαλο μυδοχαρά. Οι παραγωγοί μυδιών έψαξαν τις παραδοσιακές συνταγές που επιβίωσαν στο χωριό τους, αλλά και τις σύγχρονες γκουρμέ τάσεις, και τις έβαλαν σε ένα βιβλιαράκι: «Συνταγές με μύδια».

Κύκνοι, βόλτα στη ζωή και πελαργοί

Από τον Μακρύγιαλο συνεχίσαμε παραλιακά για Μεθώνη, με τη χαρακτηριστική για την περιοχή προκυμαία της, και Νέα Αγαθούπολη (5 χλμ.), όπου μετά το χωριό υπάρχει το Παρατηρητήριο Πουλιών, ένα από τα ωραιότερα της Ελλάδας.

Όταν ανεβήκαμε εμείς, στη μικρή λίμνη κολυμπούσαν κύκνοι. Μπορέσαμε να τους δούμε μπροστά μας με τα κιάλια και το τηλεσκόπιο που διαθέτει το Παρατηρητήριο. Υπήρχαν επίσης βιβλία και αφίσες για να αναγνωρίζουν οι παρατηρητές τα πουλιά που βλέπουν. Άλλες εποχές παρατηρούνται εδώ όλα τα είδη των παπιών, ακόμη και στικταετοί, χρυσαετοί, βασιλαετοί και ο πολύς σπάνιος θαλασσαιτός. Το Παρατηρητήριο βρίσκεται στην άκρη μιας απέραντης κιβωτού ζωής, του προστατευόμενου δέλτα Αξιού – Λουδία – Αλιάκμονα.

Μέσα σε αυτή τη ζωντανή φύση, που κάνει τους κύκλους της χωρίς να την ενοχλεί κανείς, κινείται ένα σύντομο μονοπάτι, το οποίο καταλήγει σε ένα προωθημένο μέσα στον υγροβιότοπο κιόσκι. Αυτή την εποχή οι πεζοπόροι πρέπει να έχουν το νου τους γιατί σε έναν ζωντανό τόπο τα ψηλά χορτάρια κρύβουν και φίδια.

Ο ποδηλατόδρομος όμως, ο οποίος ξεκινά από το Παρατηρητήριο – μήκους 1 χλμ. – και καταλήγει μέσα στη Νέα Αγαθούπολη στο θεματικό περίπτερο, είναι καθαρός. Ποδήλατα μπορούν οι επισκέπτες να πάρουν από το Παρατηρητήριο ή μπορούν και να περπατήσουν τον ποδηλατόδρομο. Στο θεματικό περίπτερο παρουσιάζεται (Σάββατο και Κυριακή 10.00 με 13.00 ή τις καθημερινές κατόπιν

συνεννόησης) το πρόγραμμα «Μικρόκοσμος» που είναι μια ξενάγηση στον κόσμο των εντόμων.

Από τη Νέα Αγαθούπολη βγαίνουμε στην Εθνική οδό για να πάμε στο Αιγίνιο (5 χλμ.). Το χωριό το έχουν επιλέξει για σπίτι τους πολλά ζευγάρια πελαργών και κάθε χρόνο επιστρέφουν για να επισκευάσουν τη φωλιά τους, να κλωσήσουν τα αυγά τους και να μεγαλώσουν τα μικρά τους. Στις κολόνες γύρω από την πλατεία του χωριού υπάρχουν 37 φωλιές.

Μύδια σαγανάκι της κυρίας Ιφιγένειας, τσίπουρο από κούμαρα και άλλες γεύσεις
Στη Μεθώνη, στον λόφο πάνω από τη θάλασσα, υπάρχει ένα από τα πιο ωραία κάμπινγκ που μπορεί να συναντήσουν οι λάτρες αυτού του είδους διακοπών. Το κάμπινγκ «Αγιάννης» (τηλ. 23530 41806). Στο εστιατόριο του κάμπινγκ, ανάμεσα στους εκλεκτούς μεζέδες που συνοδεύουν το τσίπουρο, ξεχωρίσαμε το πολύ δυναμικό πιάτο μύδια σαγανάκι, σύμφωνα με τη συνταγή της κυρίας Ιφιγένειας, της μητέρας του Παύλου, του ξεναγού μας, ο οποίος μας αποκάλυψε τη συνταγή. Τα πράγματα είναι απλά.

Το μυστικό είναι τα εξαιρετικά μύδια της περιοχής. Κατά τα άλλα, βάζει όλα τα υλικά μαζί να βράσουν, το λάδι, τη σάλτσα ντομάτα, την πιπεριά, τη μουστάρδα, τη ρίγανη και το πιπέρι, και όταν αρχίσουν να δένουν προσθέτει τα μύδια και στο τέλος την τριμμένη φέτα για να μη λιώσει. Η σάλτσα αυτού του πράγματος είναι θεϊκή και τραβά ψωμί και τσίπουρο.

Κουβέντα περί τσίπουρου είχαμε στον Πλαταμώνα, στο στέκι κρεοφαγίας του Στέλιου, το «Τζάκι». Εδώ αρέσκονται στο κρέας του προβάτου, που το ψήνουν με διάφορους τρόπους. Είναι ονομαστά το κεμπάμπ και τα σουβλάκια του Στέλιου, όπως και το πολύ νόστιμο λουκάνικο που φτιάχνει ο ίδιος, όλα από πρόβειο κρέας.

Εκεί μας βρήκε ο Μιχάλης Χατζής, ο οποίος έχει ρακοκάζανο στον Νέο Παντελεήμονα και μόλις πριν από λίγες ημέρες τελείωσε την απόσταξη των κούμαρων. Αυτή είναι μια παράδοση που υπάρχει μόνο στους τρεις παραδοσιακούς οικισμούς του Κάτω Ολύμπου, τον Παλιό Παντελεήμονα, τους Παλιούς Πόρους και την Ανω Σκοτίνα, που οι κάτοικοι τη μετέφεραν και στους νέους οικισμούς.

Τον Οκτώβριο, τον Νοέμβριο και τον Δεκέμβριο οι κουμαριές είναι πανέμορφες φορτωμένες με τον κατακόκκινο καρπό τους. Τότε τον μαζεύουν και τον φυλάνε σε βαρέλια ως τον Μάιο που ανοίγουν ξανά τα καζάνια για να τα αποστάξουν. Ως τώρα το τσίπουρο από κούμαρα είχε πάντα γλυκάνισο.

Εφέτος ο Μιχάλης δοκίμασε και χωρίς γλυκάνισο και, όπως λέει, βγήκε υπέροχο. Ο Μιχάλης λέει επίσης ότι ο βασιλιάς του τσίπουρου είναι το σταφύλι, αλλά ό,τι πιο φυσικό, πιο οικολογικό, πιο αγνό είναι το κούμαρο. Οι κουμαριές μεγαλώνουν και

καρπίζουν στη φύση, χωρίς ραντίσματα ή λιπάσματα.

Δεν είναι τόσο πολύ δυνατό το τσίπουρο από κούμαρα όπως από το σταφύλι, αλλά έχει τα δικά του αρώματα και τη δική του γεύση που ξενίζει αυτούς που δοκιμάζουν για πρώτη φορά. Για όσους θέλουν αυτή την εμπειρία, ο Μιχάλης Χατζής θα ικανοποιήσει την επιθυμία τους (τηλ. 6977 249.867).

Μπαλκόνι στον Ολυμπο και στα Πιέρια

Στη σημερινή Ελλάδα κάθε περιοχή που δημιουργεί καταστάσεις και παράγει πράγματα εκπέμπει μήνυμα ελπίδας και αισιοδοξίας. Πόσω μάλλον ένα ωραίο χωριό, η Ράχη (14 χλμ. από την Κατερίνη), με εκπληκτική θέα προς τον Ολυμπο και τα Πιέρια όρη. Ενα κομμάτι αυτής της θέας φαίνεται από την ξύλινη μικρή σάλα που διατηρεί για γευσιγνωσία ο Αποστόλης Κούρτης. Εκεί, στο βιβλίο των επισκεπτών σημειώσαμε: «Απίθανη γεύση ζωής».

Και πράγματι αυτό αποπνέει το επισκέψιμο οινοποιείο, το κελάρι και οι άλλοι ζεστοί χώροι που έχει δημιουργήσει ο Αποστόλης γύρω από το σπίτι στο χωριό, από πέτρα και ξύλο, το «Οινόβιον» (www.oinovion.gr, τηλ. 6974 471.230). Ο αμπελώνας βρίσκεται απέναντι, στις παρυφές των Πιερίων, και έφθασε τα 60 στρέμματα. Καλλιεργούνται με βιολογική γεωργία και «Πράσινο Ελεγχο» ποικιλίες που δίνουν λευκά κρασιά (Σαρντονέ, Ασύρτικο, Τρεμπιάνο) και κόκκινα (Σιρά, Μερλό, Καπερνέ Σαβινιόν). Τα κόκκινα παλιώνουν όμορφα σε δρύινα βαρέλια δίνοντας ένα άλλο κρασί.

Μάλιστα, το Καπερνέ Σαβινιόν βραβεύθηκε το 2008 στις Βρυξέλλες. Εδώ περισσεύει το μεράκι. Κάποια από τα μπουκάλια διακοσμεί με τα πινέλα της η αδελφή του Αποστόλη και η μητέρα του φτιάχνει ένα πιπεράτο κατσικίσιο τυρί που πάει θαυμάσια με το λευκό Σαρντονέ και Ασύρτικο του κτήματος.

Τα αρώματα κερασιού δεν υπάρχουν μόνο στα κόκκινα κρασιά. Το χωριό παράγει και ονομαστά, ιδιαίτερης γεύσης, πραγματικά κεράσια και λειτουργεί εδώ ένα από τα δύο διαλογητήρια που υπάρχουν παγκοσμίως. Το κεράσι είναι ένα όμορφο και στην εμφάνιση φρούτο, που, ώριμο και κατακόκκινο πάνω στο δένδρο, μοιάζει με ποίημα.

Το πιο μεγάλο βουνό του πλανήτη

Ο Ολύμπος είναι μοναδικός. Είναι δυναμικός, είναι ζωντανός, είναι πανέμορφος. Κάθε σχέση μαζί του αναδεικνύει τον ιδιαίτερο χαρακτήρα του, ακόμη και η ξεκούραστη ανάβαση με αυτοκίνητο ως τα Πριόνια (18 χλμ. από το Λιτόχωρο), στα 1.100 μ. υψόμετρο. Αν και ο δρόμος κινείται στην περιφερειακή ζώνη προστασίας του εθνικού δρυμού, οι κατάφυτες ορθοπλαγιές κατεβαίνουν μεγαλόπρεπες, τυλιγμένες συχνά στην ομίχλη.

Η ομίχλη τυλίγει τις ερειπωμένες «κόρδες» των κελιών του παλαιού μοναστηριού του Αγίου Διονυσίου του εν Ολύμπω, στο βάθος της χαράδρας του Ενιπέα, και το πρόσφατα αναστηλωμένο καθολικό και στροβιλίζεται στην ευρύχωρη αυλή του νέου μοναστηριού, πιο χαμηλά. Από εκεί, τα «παράθυρα» της ομίχλης αφήνουν να φανούν οι ακτές της Βόρειας Πιερίας για να κρατάμε συνεχή επαφή μαζί τους. Πιο πάνω κερδίζουμε εντυπωσιακές πανοραμικές εικόνες από το Λιτόχωρο.

Από εικόνα σε εικόνα, από στροφή σε στροφή, ανεβαίνουμε ως το «καταφύγιο» στα Πριόνια, όπου ο Δημήτρης Κυρίτσης (τηλ. 6932 484.868) ετοιμάζει το σημερινό μενού: γίδα σούπα, πάντα τη φημισμένη φασολάδα του, λουκάνικο, φέτα και τσίπουρο. Η παλιά ξυλόσομπα ανάβει ακόμα και οι ορειβάτες παίρνουν μια ανάσα για να ξεκινήσουν για το πρώτο καταφύγιο «Σπήλιος Αγαπητός», στη ζώνη των ρόμπολων, από το μονοπάτι της σιωπής, 2,30 ώρες για τους εκπαιδευμένους, 3,30 ώρες για τους ανεκπαίδευτους.

Τα επόμενα καταφύγια στο οροπέδιο των Μουσών «Γιόσος Αποστολίδης» και «Χρήστος Κάκαλος» απέχουν άλλες τρεις ώρες για τους ορειβάτες. Προς τα κάτω, το μονοπάτι που αρχίζει από το ξύλινο γεφύρι ακολουθεί το ρέμα που τρέχει από τις κορφές, περνά από το παλιό μοναστήρι και επιστρέφει στο Λιτόχωρο, έπειτα από τέσσερις ώρες πεζοπορίας.

Στο μοναστήρι ο μοναχός Πορφύριος κερνά τους επισκέπτες, κατά τη μοναστηριακή παράδοση, λουκούμι και νερό του Ολύμπου, και τους μιλά για την ιστορία του μοναστηριού που ανατινάχθηκε (και το καθολικό του) από τους Γερμανούς το 1943. Στο παλιό μοναστήρι φτάνει διακλάδωση 1,4 χλμ. από τον δρόμο που πάει στα Πριόνια (2 χλμ. πριν από το τέρμα).

Πρόσβαση

Η Κατερίνη απέχει από την Αθήνα 430 χλμ. και από τη Θεσσαλονίκη 75 χλμ.

Διαμονή

Στην παραλία της Κατερίνης, στα «Mediterranean Village Hotel & Spa» (τηλ. 23510 64600), «Mediterranean Princes» (τηλ. 23510 64650) και «Mediterranean

Resort» (τηλ. 23510 61136). Στο Λιτόχωρο, στο «Olympus Mediterranean» (τηλ. 23520 81831). Και τα τέσσερα ξενοδοχεία υπάρχουν στη διεύθυνση www.mediterraneanhotels.gr.

Φαγητό

Στον Μακρύγιαλο, στην «Κόκκινη Βάρκα», για να δοκιμάσετε μύδια σε πολλές εκδοχές από τα απέναντι μυδοτροφεία και άλλα θαλασσινά στα οποία είναι πλούσια η περιοχή, όπως και στη Μεθώνη, στον Νίκο.

Στο Βαρικό, στον ωραίο κήπο του εστιατορίου «Ελληνικόν», για μύδια αχνιστά, τσίρο, γαύρο ψητό, μπαρμπουνάκια τηγανητά, κολοκυθάκια δικά τους τηγανητά κ.ά.

Στην Κονταριώτισσα, φοβερό σάμαλι από το «Μπολερό».

Πηγή: onlycy.com